

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36.

Fylke:

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Emne: Helsing, Føtter og Ølfær

Bygdelag:

Oppskr. av:

Gård:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Gombid ord same, ræske med hævudet til nei, nilla til ja. Lite brukte frå 1900, og til då helst av dei gamle, og til borg motgang.
2. Nei og ja. På landet egen plar midt i helsen jaunt og på framande helst når det synast vera folk av same slag: arbeidar og arbeidar.
3. Skal det sies å vera regel, er det ville om folk, som er i samvar med tida, om å krevja lydnad av unge ungdommen, å helse lyst.
4. Ligne måte. God kvell. Goddag. Gommarn.
5. Mest vordnad for prestar, keltjaren, embetsmann og handelsmann, og til disse tok folk handi til halletrommen, sjelden förhaten av, handhelste på lekstringer jamnast, grannar og framande - med ord.
6. Det må ha tilhørt tiden for mine dage.
7. Det var nokk så og er det enno, for kauslje bar ein nokk om så i læse hender, eller vake skitne hender berit bringt, då brann der var helsing med ord; man når deponiertes myklett til fast i himen eller i festhuset, mange tilstede - da gjekk helsingen med handen jamt over.
8. Ja, i himen og god tid både for den som kom og husefolket - og so helse på barna.
9. Ja, når ein hadde fått gaver eller ^{hande} stjølp, godt råd, da kundes den bli en klapp på skulder (skula)

10. Nei. Nei. Nei!
11. Ytterst på stieg til side og tok av seg hatten. Kvinna slogg seg, -
 det er du eldre. Yngre, utanum fyllojet synes ingen skilnad.
12. Nei - !
13. Jammast egomann, og sidet gjeng til midtlay og mis-
 gjodtlay helst frå onday kl. 12. Godt kvell.
 Egomann er det med som jammast bruktes.
 Egonak bare om kvellen.
14. Nei, det går like svårt som å ple ianferst balle.
- 15.
16. Ja, han sia, at det gjeng so fint som fot i hase.
17. Guds fred, av eller helst då i allvarsmining.
 Signe maten (signe spisen er heilt avlagt, alno. til
 1900 talet, - signe laget, bruktes sjeldan no.
 Signe slaveret og so laget er nærmast mest brukte.
18. Svant var en talle, eller det samme (med deg).
19. Ja, sime røgger. Talle for siet i kjeset, å ja og ja.
 Goddag og for siet, helst då til husets matene, som ikke
 var ute til matkalese.
20. Bas gjestev inn i kammeret, eller var det ute, gjedde
 liten her baktoten huret eller bak hurenote.
21. Til 1900 talet var det be herre ambets - og handels - og
skole estete, og representanter i Kommuneskyret, men
 i mange år har so å seja alle tillikemed barn, som
 kan har på
22. Kom inn, Ja, (Vergod, kom mest avlagt), ytterst på
 svant: Balle! - Dei, som berre leverer brev,
 regjer eit par ord, indvandrining, betaling o. s. b.
 vert ståande, eldre og sotaner, som kan ha
 mykje mis å framføre, nyheter, blir bedne på ja,
 om luresats fall her tid for å ta imot.
23. Svant er under 22.
24. Ja, denafalk, kann of tok hua av, andrefor slo med
 den på anten han stod eller satt.
25. Måte ein venta på t. abs. skiftly svar, eller var komer
 langt frå var det satt. Litt nå (lit) of vist plass
26. Nei

- III
27. Det var: Goddag, velkommen til stedet og velkommen til huset, f. eks. embletfolk nettopp kom og overger fyrte viking!
28. Sjå, det må vel siggast vera meir lett til litt higrødnad for framande, enn kjenningar som hadde vore husd før.
29. Goddag (godaften) velkommen.
30. Takk for isag, farvel. Om folket svam: Like å takke for.
31. Farvel og takk, lenge til vi møtes igjen
i haustens siste gang.
32. Ikke skikk.
33. Den kvinnas som skulle reise kypke husfrua, ytterst øjet, den mannen, mann og mann ikke, slungpaktinnore kypse bund: barni, når hun stod på langrus.
34. Nei.
35. Ja, jammare det - ja, ikke framande
36. Vyrðnad (-), Virst ikke pålegg fra tuomara, som hadde faret kjerlike til ei dame, som var opphøyet til fin, høy kistel hønde, og hun må få all ære og forlykt som husdier!
37. Nei, utroligt!
38. Nei! Deldigvis er ordene uttrykk, og vonar, ikke bruket!
39. Kjennar ikke dette. Ukjent for meg!
40. Kjennar ikke til dette tullet.
41. Vit ikke, ukjent
42. Odde den lille opp til eget hode, kinn eller kjeke er vist bruket samt as far eldre og store bror og søster, men roko namn på dette har og ikke høyr.
43. Læret svarer.
44. Til bukke (med 17. mai), fotteladige.
45. God jul, God bryter, God påske, God pinse
Spakulerer til beamefötter, beaming of land camp.
46. Kondalerer.
47. Bintlfram: Takk.
48. Dette er so o segja ikke bruket ukjent.
49. Ukjent.

50. Ed den- de- som kjøl sejer der,
 De til framande og som antakes kjøl
 bruket dette ord, og so lare folk som
 ein synes se på, at den de- er inne i
 dattet tale. I bruket kjeldan
 ger er avlagt. Ordet bruktes av yngre,
 theist barn, son og dotter, til gamle far
 eldre, og ellers andre gamle.
 Nu avlagt.

9. Se på dette ny.
 Der er over Finnmark og Nordland, bruket
 den religiøse reining, som kalles
 Lastadianere egen hilsmåte,
 idet de legger høyre hånd arm over
 skula på den som hilseren går til og
 sier Guds fred. Skulde en snöte
 to side om ride så hilset det ved, at
 høyre hånd arm om den ene og
 venstre samtidig om den andre
 og ordene: Guds fred. Her det flere,
 som det skal hilset for blir det i mange
 öyeblikk bare en liten klapp med
 håndflaten.